Advent - Tercer diumenge

Per Administrador el dg., 17/12/2017 - 09:00

Is 6,1-2a.10-11
1 Te 5,16-24
Jn 1,6-8.19-28

“Viviu sempre contents...”. La crida d’aquest tercer diumenge d’Advent és una crida a viure la joia de la resurrecció, enmig encara de la nostra vida com a pelegrins, en esperança. “El Senyor Déu farà germinar el benestar i la glòria davant de tots els pobles com la terra fa créixer la brotada o el jardí fa néixer la sembra.” És la promesa de plenitud, de ‘victòria final’. I Déu és el primer interessat i el garant d’aquesta plenitud: “Déu, que us crida, és digne de tota confiança; ell ho farà així.”

En aquest diumenge l’Església ens anima a revifar i viure la joia de l’amor de Déu, la joia de la victòria de l’amor. És una joia profunda, però viscuda encara enmig de gemecs i dolors de part, sovint en situació de Passió per a tantes persones del món. Vivim en situació d’ ‘entremig’: entre la primera vinguda del Senyor i la segona en glòria i plenitud. Vivim en el temps de l’Esperit, en el temps de l’Església, de pelegrinatge.

Esperem i celebrem la vinguda de Jesús des de l’experiència de Creu i Resurrecció. Hem de tenir en compte els advertiments del mateix Jesús expressats en allò que anomenem el ‘secret messiànic’: alerta en voler arribar a la glòria sense comptar i assumir (per do de Déu i amb l’ajut de la seva gràcia) la realitat del sofriment i de la creu; alerta amb les temptacions bàsiques de cobejar riquesa, poder i prestigi. Si no anem en compte, correm el perill d’edulcorar molt el Nadal i que, per a molta gent (i molts joves!), quedi simplement com a cosa d’infants i de bons desigs i sentiments, però força a part de la vida real i quotidiana.

Dins de l’esperança de salvació que significa l’Advent, som convidats també a posar mitjans i a disposar-nos per a rebre’n el do: vetllar, pregar, obrir-nos, compartir. En aquest diumenge se’ns convida a parar esment especialment a tot allò que fa referència a la vida més interior: la pregària i el discerniment. Cal vetllar i demanar al Senyor i a d’altres pelegrins ajuda per a discernir, destriar i veure-hi més clar. Com diu Sant Pau: “... no us canseu mai de pregar, doneu gràcies en tota ocasió... no sufoqueu l'Esperit, no desestimeu els dons de profecia, examineu-ho tot i quedeu-vos allò que trobeu bo, guardeu-vos de tota ombra de mal.”

Demanem i desitgem, doncs, que el Senyor augmenti la nostra fe, esperança i amor. Visquem contents i esperançats, perquè “Ell ho farà així.” Visquem contents, amb aquella ingenuïtat no infantil, però sí confiada i oberta a la novetat i al misteri de llum que és Déu i el seu Regne. “Si no us feu com infants, no entrareu pas en el Regne del cel”.

Que el Senyor ens concedeixi el do de viure aquesta benaurança de fer-nos com infants, segons el seus designis i les seves promeses.

ETIQUETES
INFÀNTESA ESPERANÇA